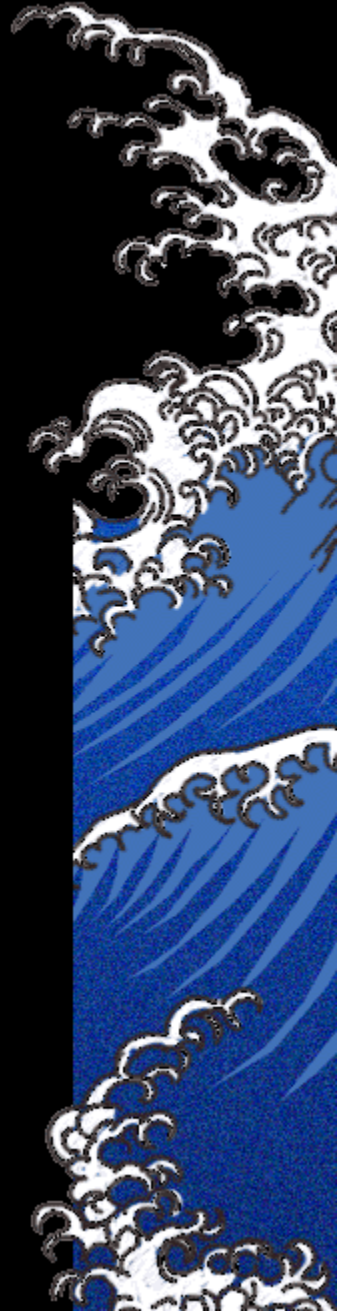

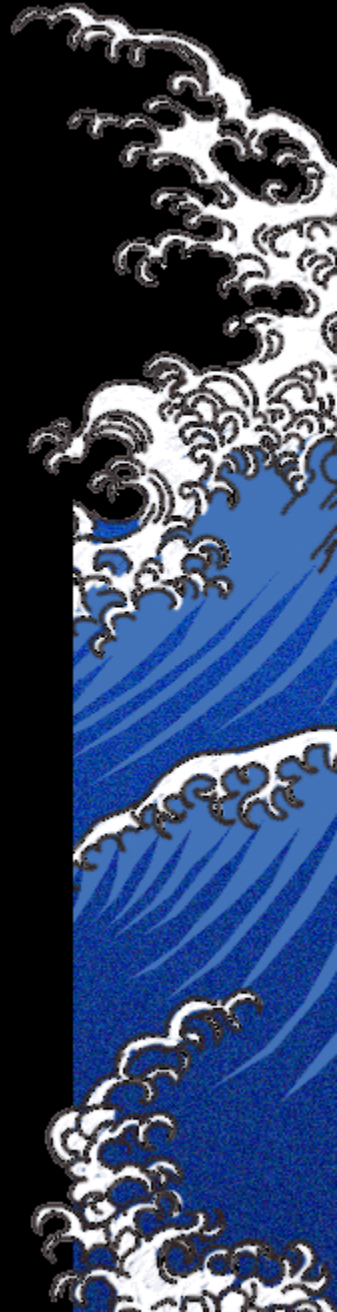
Nimistönsuunnittelun periaatteet Kirkkonummella

PAIKANIMET OVAT OSA HISTORIAA

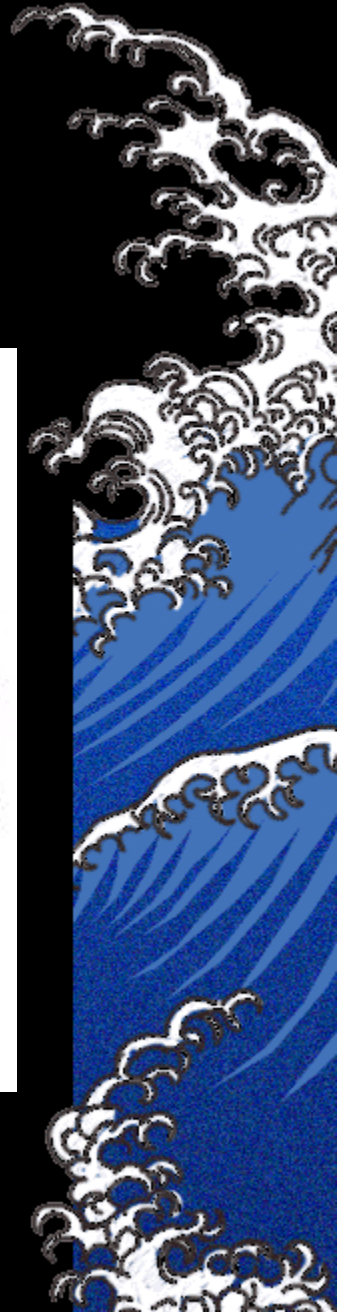

- ▶ *Ennen maatalousvaltainen kuntamme on muuttunut muutamassa vuosikymmenessä enemmän kuin sitä ennen vuosisadassa.*

MIHIN KAAVANIMIÄ TARVITAAN?

- Asutuksen rakenteen ja muiden toimintojen muuttuessa tarvitaan uusia nimiä.
- Jotta nimistöön sisältyvä perinne ei katoaisi, pyritään tässä työssä käyttämään mahdollisimman paljon hyväksi vanhaa nimistöä.

Mitä me nimistä tiedämme?

- *Kirkkonummen vanha paikkannimistö on kiinnostavaa.*
- *Alueen nimistössä on vaikutteita suomesta, ruotsista, eestin kielestä ja ehkä jäänteitä saamestakin.*

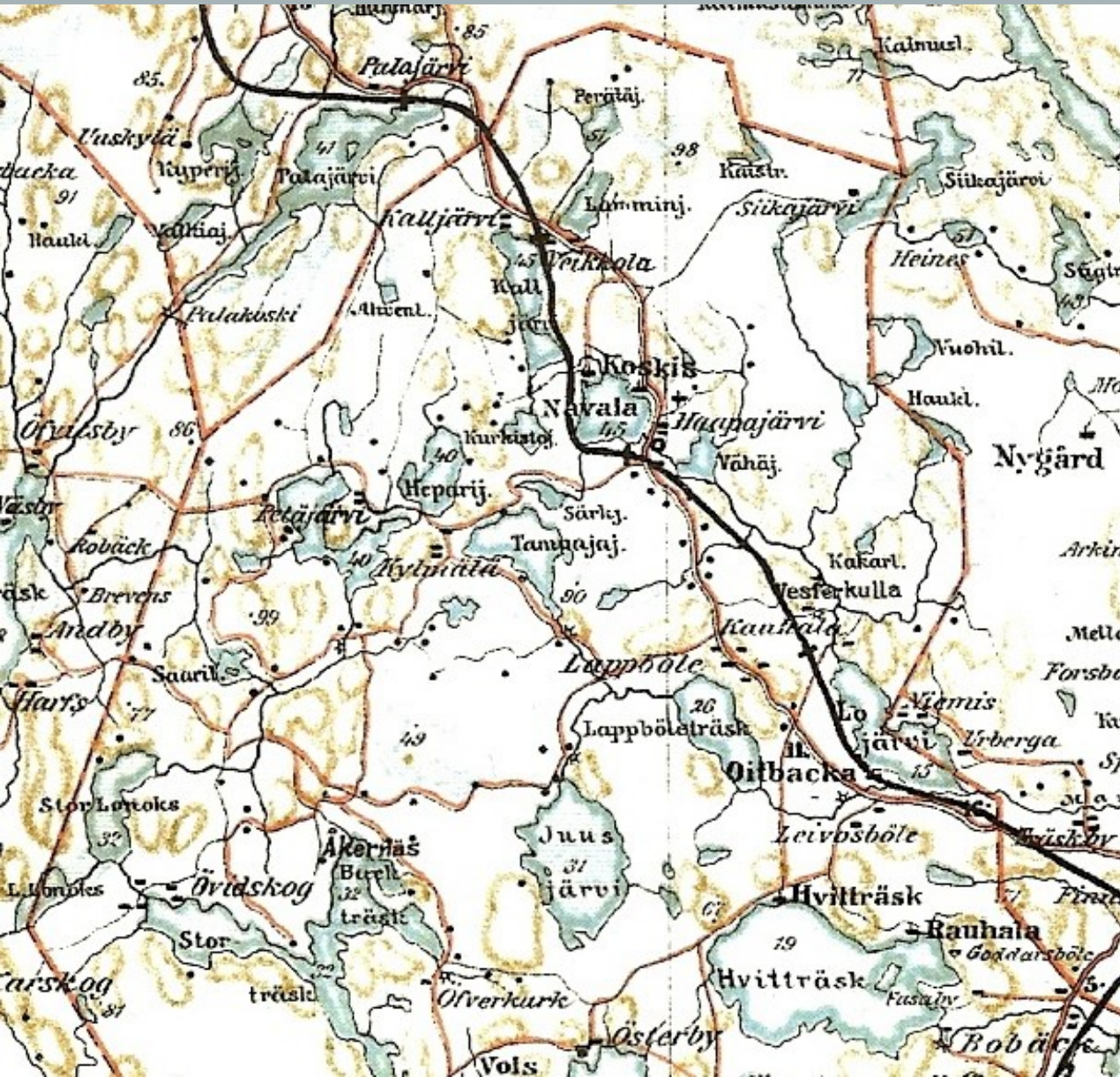

Oikea vastaus:
Entinen pelto Särkjärven lähellä.
Siellä on myös Särkniittu ja Isosuoviken

Äiskä!
Mikä on Oikalo?

Kieliraja

- ▶ Keskiajalta peräisin oleva vanha kieliraja suomenkielisen ja ruotsinkielisen väestön välillä on kulkenut Veikkolan eteläpuolella.
- ▶ Nimet Kylmäla, Haapajärvi, Kauhala ja Petäjärvi ovat lähtöisin suomen kielestä.
- ▶ Lappböle ja Evitskog ovat selvästi ruotsinkielisiä.

Kaksikielisyys

- ▶ Viime vuosikymmeninä on tehty vanhoille ruotsinkielisille nimille rinnakkaisnimiä (esim. Espoo: Bemböle – Pempyöli).
- ▶ Aina ei ole lainkaan itsestään selvää, mitä nimi oikeastaan tarkoittaa tai mistä se alun perin on lähtöisin.
- ▶ Löytyy sellaisia nimiä kuin Falklampi ja Tammenoja, jossa on osia molemmista kielistä.
- ▶ Kunnan eteläosissakin on suomalaislähtöisiä nimiä kuten Hirsala (< Hirvisalo)

Nimistönsuunnittelun periaatteet Kirkkonummella

1 Nimistö on osa paikallista omaleimaisuutta

1.1.

Hyvä nimi ottaa huomioon kulttuuriarvot ja ihmisten tarpeet, vahvistaa kotipaikkatunnetta ja lisää viihtyisyyttä.

Ihanteellisimmillaan nimi on myös helppo muistaa, ääntää ja kirjoittaa

1.2.

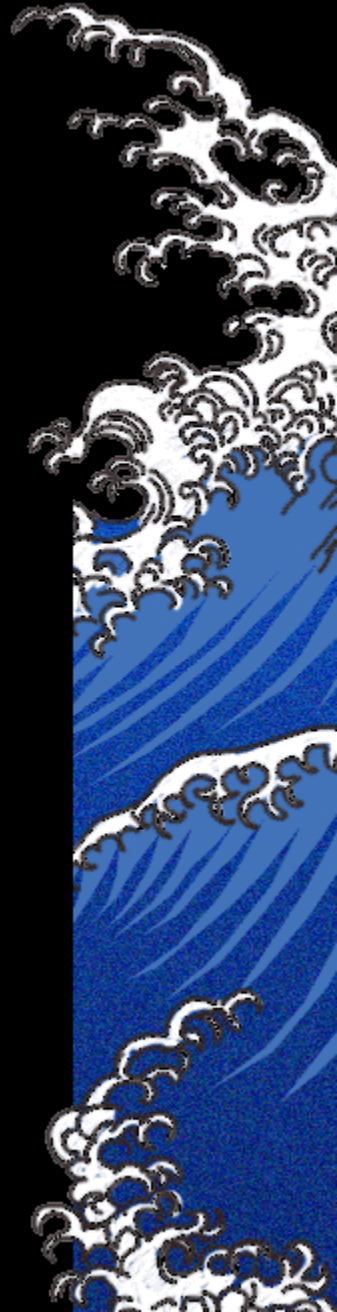
Suunnitelmien pohjaksi tulee ottaa ensin selville olemassa olevat perinteiset paikannimet ja käyttää ensisijaisesti jo vakiintuneita, käytössä olevia oman alueen paikannimiä.

Myös arkikäytöstä hävinneitä, esimerkiksi vain vanhoista kartoista, asiakirjoista tai kirjallisuudesta löytyviä nimiä voidaan elvyttää käyttöön, jos ne pystytään paikantamaan suunniteltavalle alueelle.

1.3.

Ennestään rakentamattomille alueille luodaan omaleimaisuutta ottamalla huomioon paikallinen nimistö, sanasto, historia ja suunnitelman luonne.

Jos uusia nimiä tarvitaan alueille, joissa on asukkaita jo ennestään, tulee etsiä sopivat ratkaisut yhteistyössä käyttäjien kanssa.

Nimistönsuunnittelun periaatteet Kirkkonummella

2 Nimen tulee olla paikallistava sekä sen tulee auttaa osoitekohteen löytämisessä

2.1.

Jo käytössä olevaa nimeä ei voi ottaa käyttöön toiselle tielle kunnan alueella. Mikäli jokin nimi on ollut käytössä monella eri tiellä, on teiden nimet muutettava.

2.2.

Samanalkuisia nimiä ei pidä ottaa käyttöön enemmän kuin 3 tai 4 kappaletta. Liian suuri määrä aiheuttaa sekaannuksia. Samantyyppisiä nimiä ei pidä ottaa käyttöön kaukana toisistaan.

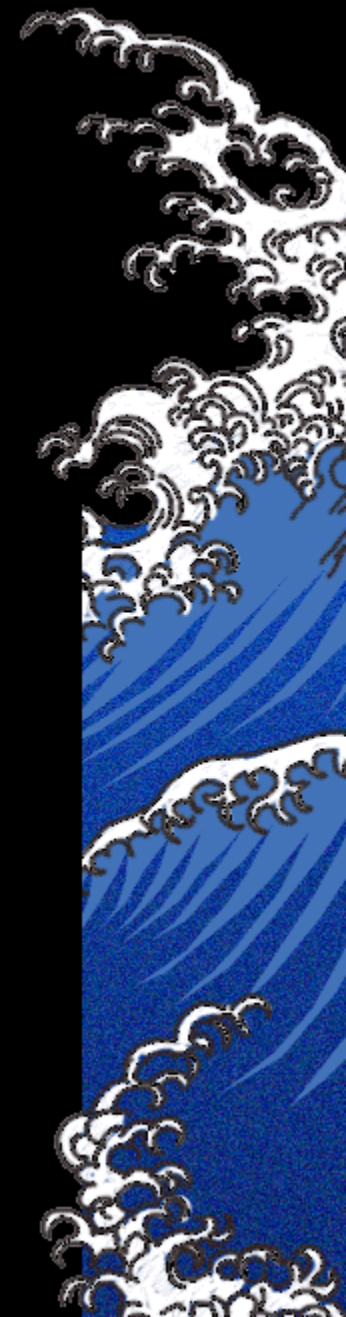
2.3.

Aihekokonaisuuksiin liittyviä nimiä (esim. lintulajit, ammatit jne.) ei tule ottaa käyttöön yksittäin siellä täällä.

Hajanaisuus vaikeuttaa tulevaa nimistösuunnittelua.

2.4.

Lähikuntien nimistö tulee ottaa huomioon nimistönsuunnittelussa.

Nimistönsuunnittelun periaatteet Kirkkonummella

3 Nimistö tulee suunnitella pitkäaikaista käyttöä varten

3.1.

Nimi ei saa olla harhaanjohtava, eikä hyvien tapojen vastainen kummallakaan kielellä.

3.2.

Henkilönnimiä ja sukunimiä käytetään ainoastaan, mikäli ne liittyvät paikallistai kulttuurihistoriaan.

Muiden kuin edesmenneiden henkilöiden nimiä käytetään vain poikkeustapauksissa.

3.3.

Yritysten, yhdistysten tai muiden muuttuvien toimintojen mukaan ei teitä pidä nimetä; tällaisesta voidaan kertoa opastekyltein.

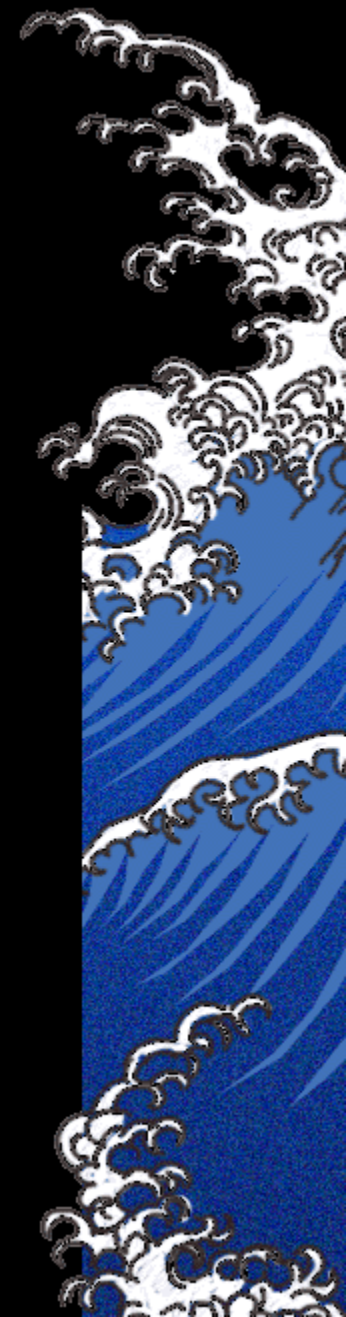
4 Nimien oikeinkirjoitus on tarkistettava

4. 1.

Nimet tulee kirjoittaa nykyisten oikeinkirjoitussuosituksen mukaisesti.

4.2.

Jos nimi esiintyy Maanmittauslaitoksen julkaisemassa, nimistöltään tarkistetussa peruskartassa, noudatetaan peruskartan kirjoitusasua.

Kaksikielisyys nimistönsuunnittelussa

Seuraavia nimiä ei käännetä:

1 Maarekisterikylän nimet

Toisenkielinen nimi voidaan ottaa käyttöön vain, jos sellainen on vakiintuneesti epävirallisessa käytössä. Nimeen liitetty paikan lajia ilmaiseva jälkiosa muodostetaan kunnan virallisilla kielillä

2 Talonnimet

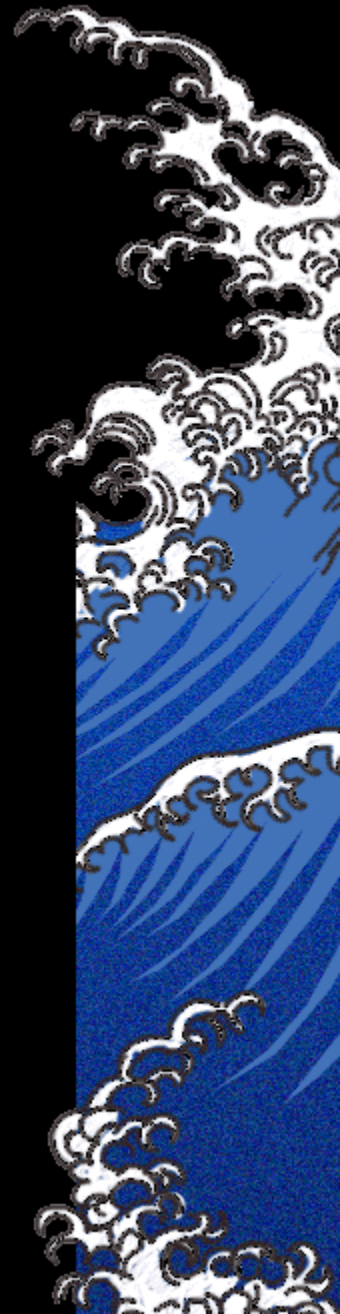
Toisenkielinen muoto voidaan ottaa käyttöön vain, jos se on paikkakunnalla vakiintuneesti käytössä. Talojen ja tilojen nimet sisältyvät myös maa- ja kiinteistörekistereihin, eivätkä ne käännettyinä enää tarkoita samaa kohdetta kuin alkuperäiset nimet. Nimen nykykielen mukainen kirjoitusasu on tarkistettava.

3 Henkilön etu- tai sukunimi tai koko nimi

Nimi liittyy kiinteästi kantajaansa, ja käännetty tai toiseen kieleen mukautettu nimi ei tarkoita enää samaa henkilöä kuin hänen oma nimensä. Jos nimi koostuu useammasta osasta, tarkistetaan osien yhteen ja erilleen kirjoittaminen.

4 Vakiintuneet, alueella laajalti tunnetut luonto- tai viljelysnimet, joilla on opastava tehtävä

Toisenkielistä käännöstä tai mukaelmaa voidaan käyttää vain, jos sellainen on paikkakunnalla vakiintuneesti käytössä. Tällaisia vakiintuneita, laajakäyttöisiä nimiä ovat huomattavien maa-alueiden nimet, kuten suurehkot mäet, suot ja nevat, saaret, järvet ja vesistöt, joiden nimet ovat molempien kieliryhmien väestölle tuttuja.

Kaksikielisyys nimistönsuunnittelussa

Vanhojen nimen käännökset ja uudet nimet molemmilla kielillä

1

Sellainen pieni maastokohteen nimi, joka esiintyy vain vanhoissa kartoissa tai on vain pienen käyttäjäpiirin tiedossa ja joka on sanastoltaan varmasti oikein käännettävissä, se voidaan elvyttää käyttöön myös kääntämällä.

(Bredbergen => Laajakallio)

(Jungfubergget => Neidonkallio)

2

Kun luodaan kokonaan uutta nimeä (esim. aihepiirinimeä) kaksikieliselle alueelle, on muodostettava molemmankieliset nimet samanaikaisesti tai kiinteässä yhteistyössä toisen kielen asiantuntijan kanssa.

(Kirkkolaakso – Kyrkdalen = kaava-alue)

Aihepiiri kirkkoherrat menneinä vuosisatoina)

(Laajakallio, aihepiiri vanha mytologia: keijukainen sinipiika, vetehinen, vedenemo, vuorenpeikko, metsänneito jne.)

